

The Holy See

PRVO APOSTOLSKO PUTOVANJE PAPE IVANA PAVLA II.
U BOSNU I HERCEGOVINU (12.-13. TRAVNJA 1997.)

**SVEČANA MOLITVA VESPERA SA SVEĆENICIMA, REDOVNICIMA I REDOVNICAMA,
BOGOSLOVIMA I
SJEMENIŠTARCIMA U SARAJEVSKOJ KATEDRALI SRCA ISUSOVA**

PROPOVIJED SVETOGA OCA IVANA PAVLA II.

Subota, 12. travnja 1997.

*“Uzoriti gospodine Kardinale,
oci biskupi Bosne i Hercegovine,
asna braćo u biskupstvu ovdje okupljena,
dragi svećenici, redovnici, redovnice, bogoslovi i sjemeništarc!*

‘Vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk’ (1 Pt 2,9).

1. Obraćam vam se ovim riječima apostola Petra upravljenima kršćanima i srdačno vas pozdravljam: vas koje Bog ‘iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu’, vas na kojima leži obveza da pred svijetom naviještate Njegova ‘silna djela’ (isto). *Koja su to ‘silna djela’?* Neizbrojiva su sva ona ‘divna djela’ koja je Bog učinio u ljudskoj povijesti! Među svim tim ‘silnim djelima’ svakako je najveće *uskrnuće Isusa Krista* od kojega je potekao novi Narod kojemu i mi pripadamo.

U vazmenome su otajstvu svladana stara neprijateljstva: oni, naime, koji prije bijahu ‘ne-narod’, jer su bili ‘ne-mili’, sada su postali, ili su pak pozvani da budu, jedan jedini ‘narod Božji’, koji se po krvi Kristovoj ubraja u ‘Mile’ (1 Pt 2,10).

To je ona radosna poruka koju Crkva proživljava i navješćuje u ovo vazmeno vrijeme te pjeva pohvalu i zahvalnicu Isusu Kristu, ‘koji je predan smrti za opačine naše i uskrišen radi našega

opravdanja' (Rim 4,25).

2. Draga braćo i sestre, iz dubine svoje duše zahvaljujem Gospodinu koji je dopustio da se ostvari ovo hodočašće što sam ga tako dugo vremena želio i iščekivao. Radostan sam što sam sada ovdje, u ovoj katedrali, zajedno s vama, kako bih se pridružio vašoj molitvi Onomu koji je 'naš Mir' (Ef 2,14).

S ljubavlju pozdravljam sve vas ovdje nazočne, a navlastito pak pozdravljam gospodina kardinala Vinka Puljića, kojemu zahvaljujem za osjećaje očitovane u ime svakoga pojedinog od vas. U ovome trenutku posebno mislim na svećenike i na posvećene osobe, koji su puno prepatili tijekom ovih teških godina. Ne zaboravljam one koji su nestali, kao što su to svećenici Grgić i Matanović, tražeći da se rasvijetle njihovi slučajevi. Na osobit se način spominjem onih koji su vlastitom krvlju platili svoje svjedočanstvo ljubavi za Krista i braću. Neka njihova prolivena krv daje novu snagu Crkvi koja ništa drugo ne traži nego da u Bosni i Hercegovini može slobodno propovijedati Evanđelje vječnoga spasenja, poštujući pritom svako ljudsko biće, svaku kulturu i svaku vjeru.

Došao sam u Sarajevo da bih na ovome napaćenom tlu ponovio poruku apostola Pavla: '*Krist je Mir naš*, On koji od dvoga učini jedno: razori pregradu razdvojnici, to jest neprijateljstvo' (Ef 2,14). U visokoj se 'pregradi razdvojnici', pred kojom se svijet osjećao gotovo bespomoćan, napokon pojavila 'pukotina mira'. Uslišana je ustrajna i žarka molitva koju je označivala svijeća što je zapaljena u Bazilici sv. Petra u vrijeme strašnih dana rata. Sada tu svijeću povjeravam vama kako bi u ovoj katedrali nastavila gajiti pouzdanje u majčinsku pomoć Presvete Djevice podsjećajući sve na obvezu neumornoga rada u službi mira.

3. Ovdje, u ovome 'mučeničkom gradu', kao i u cijeloj Bosni i Hercegovini; obilježenima žestinom lude 'logike' smrti, podjele i uništenja, bilo je osoba koje su se borile da bi 'razorile pregradu razdvojnici'. Bili ste vi, koji ste posred patnji i svakovrsnih opasnosti revno radili da se otvori put miru. Na poseban način mislim *na vas, svećenici*, koji ste u tužno ratno doba ostali uz svoje vjernike i s njima zajedno podnosili nevolje te smjelo i vjerno nastavili obavljati svoju službu. Hvala vam na tome znaku ljubavi prema Kristu i Njegovoj Crkvi. Ovih ste godina ispisali stranice pravoga junaštva koje se ne mogu zaboraviti.

Danas sam došao reći vam: hrabro naprijed!. Ne umarajte se u zalaganju oko promaknuća toliko dugo žuđenoga mira! Već sviće Božja zora ovomu puku i svjetlo novoga dana već obasjava vaše korake.

Predragi, preporučujem vam da ubuduće, čak i uz cijenu velikih žrtava, *ostanete* s povjerenim vam stadom i budete *nositelji nade* i jasni *svjedoci Kristova mira*. U obavljanju svojega poslanja postojano čuvajte smisao vašega zvanja i vašega identiteta Kristovih svećenika. Neka za vas bude razlog ponosa da sa svetim Pavlom možete ponavljati: "U svemu se iskazujmo kao poslužitelji: velikom postojanošću u nevoljama... u čistoći, u spoznanju, u velikodušnosti, u dobroti,

u Duhu Svetome, u ljubavi nehinjenoj” (2 Kor 6,4–6).

4. I vama također, *dragi redovnici i redovnice*, želim očitovati zahvalnost Crkve za dragocjeno djelo koje ste napravili i koje nastavljate raditi služeći narodu Božjem i svjedočeći Evanđelje zavjetovanjem evanđeoskih savjeta i raznovrsnim oblicima apostolata.

Znajte ponovno oživjeti iskonsku karizmu koju su vam povjerili vaši utemeljitelji i utemeljiteljice, pri tom uvijek iznova otkrivajući njezino bogatstvo i živeći je uvijek sa sve većim i jačim uvjerenjem.

Kako u ovoj katedrali ne spomenuti mons. Josipa Stadlera, prvoga nadbiskupa obnovljenoga starog biskupskog sjedišta u Vrhbosni, današnjemu Sarajevu, i utemeljitelja Družbe služavki maloga Isusa, jedine redovničke zajednice koja je nastala u Bosni i Hercegovini? Neka živi spomen na toga velikog pastira, posve vjerna Apostolskoj Stolici i uvijek spremna služiti braći, hrabriti i podupirati misionarsko zalaganje svih Bogu posvećenih osoba, koje rade u ovome meni tako dragome kraju!

Posebnim se riječima želim obratiti vama, *draga manja braćo franjevci*, koje pozdravljam zajedno s vašim generalnim ministrom, nazočnim večeras među nama. Tijekom minulih stoljeća mnogo ste truda uložili u širenje i očuvanje kršćanske vjere u Bosni i Hercegovini, djelotvorno pritom pridonoseći propovijedanju Evanđelja među ovdašnjim pučanstvom. Vaša slavna prošlost obvezuje vas da svoju velikodušnost iskažete u sadašnjemu vremenu, slijedeći stope svetoga Franje, koji je, prema njegovu prvome životopiscu, bio posve ispunjen - “u srcu, na usnama, u ušima, u očima, u rukama i u svim drugim dijelovima tijela” - suživljenim spomenom na Krista raspetoga (I. *Cel.* 115), kojega je rane nosio u srcu prije nego na tijelu (II. *Cel.* 11). Vrlo je suvremen poziv što ga je upućivao svojoj braći: ‘Savjetujem, opominjem i potičem svoju braću u Gospodinu Isusu Kristu da se, kad idu po svijetu, ne svađaju, da izbjegavaju prepirke, da ne sude druge, nego da budu ponizni, miroljubivi i skromni, sa svima pristojno razgovarajući, kako im i dolikuje’ (*Potvrđeno Pravilo, gl. III*). Koliku li će korist iz takvoga svjedočanstva franjevačke poniznosti imati jedinstvo Crkve, apostolska djelatnost i sam mir!

5. Želim reći nekoliko riječi i vama, *dragi bogoslovi i sjemeništarci*, nado Crkve u ovoj zemlji. Nasljeđujući primjer sluge Božjega Petra Barbarića, dopustite da vas osvoji Krist! Otkrijte svu ljepotu darivanja svojega života Njemu, kako biste braći nosili Njegovo Evanđelje spasenja. Zvanje je pustolovina koju se isplati živjeti do kraja! Tajna posve ostvarena života leži u velikodušnome i ustrajnome odgovoru na Gospodinov poziv.

Svima vama, svećenici, redovnici, redovnice, bogoslovi i sjemeništarci, želim dati dvostruku preporuku: živite međusobno u solidarnosti i budite ‘savršeno istoga osjećanja i istoga mišljenja’ (1 Kor 1,10). Bit će to neosporiv znak djelotvorne Kristove nazočnosti.

Zajedno s duhom poniznosti i poslušnosti gajite zajedništvo i djelotvornu dušobrižničku suradnju

sa svojim biskupima, sukladno poticaju svetoga Ignacija Antiohijskoga: 'Preklinjem vas, vodite računa da sve činite u Božjoj slozi, pod vodstvom biskupa' (*Sv. Ignacije Antiohijski, Poslanica Magnežanima, 6, 1*). To je, uostalom, nauk i Drugoga vatikanskog općeg crkvenog sabora, koji opominje: 'Biskupi upravljaju mjesnim Crkvama koje su im povjerene kao namjesnici i poslanici Kristovi' (*Lumen Gentium, 2*). Kao posljedica te službe, pojašnjava isti Sabor, 'biskupi imaju sveto pravo i pred Gospodinom dužnost da daju zakone svojim podložnicima, da vode i ravnaju svime što pripada bogoštovlju i apostolatu' (Isto). Zbog toga vjernici, zaključuje Sabor, 'trebaju pristajati uz biskupa kao Crkva uz Isusa Krista i kao Isus Krist uz Oca, kako bi sve bilo skladno u jedinstvu i raslo na slavu Božju' (Isto).

6. Predragi, za sve je došlo vrijeme *velikoga ispita savjesti*: došlo je, naime, vrijeme odlučnoga zalaganja za pomirenje i mir.

Poslani ste da, kao služitelji Božje ljubavi, otirete suze tolikih osoba koje oplakuju svoje najmilije koji su ubijeni, da slušate nemoćni krik onih koji su vidjeli pogaženima svoja prava i uništeno ono što im je najsvetije. Kao braća i sestre svih, budite blizu prognanicima i izbjeglicama, onima koji su istjerani iz vlastita doma i koji su ostali bez onoga što su htjeli graditi za svoje sutra. Budite potpora starcima, siročadi, udovicama. Hrabrite mladež, koja se često puta neizbježno mora odricati mirnoga uključenja u život i koja je zbog žestine ratnoga sukoba prisiljena postati odrasla prije vremena.

Glasno i jasno valja reći: *Nikada više rata!* Potrebno je svakodnevno obnavljati napor susretanja s drugima, *ispitujući vlastitu savjest* ne samo što se tiče vlastite krivnje, nego i snage koju je svatko spreman uložiti u izgradnju mira. Potrebno je priznati *prednost etičkih, moralnih i duhovnih vrijednosti* te braniti pravo svakoga čovjeka da živi u miru i slozi i osuđivati svaki oblik nesnošljivosti i progonjenja što svoje korijene imaju u ideologijama koje gaze osobu i njezino nepovrjedivo dostojanstvo.

7. Draga braćo i sestre! Među vama je ovdje Petrov Nasljednik, koji je došao kao hodočasnik mira, pomirenja i zajedništva. On je ovdje da bi sve podsjetio da Bog prašta samo onomu koji, sa svoje strane, ima hrabrost oprostiti drugima. Prijeko je potrebno otvoriti svoj um Božjoj logici kako bi se postalo dio Njegova naroda i moglo naviještati 'silna djela Njegove ljubavi' (usp. 1 Pt 2,9). Snaga će vašega primjera i vaše molitve od Gospodina onima, koji ga još nisu našli, isprositi odvažnost da traže oproštenje i da sami oprostite drugima.

Utecimo se Mariji koju štujete u vašim brojnim svetištima i zamolimo je da nas uzme za ruku i pouči nas da su upravo odvažnost traženja i davanja oproštenja put koji vodi k pravomu miru. Povjerimo joj taj naporni, ali prijeko potrebni trud kako bi se ustrajno gradila 'civilizacija ljubavi'.

Marijo, Kraljice Mira, moli za nas!"

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana